

Sveriges Radio, Lotten Collin och Kuba

Lotten Collins journalistiska gärning

Sveriges Radios Latinamerikakorrespondent Lotten Collin har fått Borås Tidnings utmärkelse 'Nils Horner-priset'. Borås Tidning är moderat och redigeras i nuvarande moderat borgerlig anda. Det tvivlar vi inte på. Moderaterna och USA-anhängarna på Borås tidning uppskattar förstås Collins rapportering högt. Radion uppmärksammade priset stort 17/2 2020. Svensk-Kubanska vill inte vara sämre, utan granskar Collins journalistiska gärning.

När Collin tog över efter sin företrädare, Lars Palmgren, trodde de flesta av oss att det bara kunde bli bättre. Vi hade fel. Palmgren gjorde sig ökad för att öppet och entusiastiskt hylla statskuppen mot den demokratiskt valde presidenten i Venezuela, Hugo Chávez. Collin har följt i Palmgrens fotspår.

Hennes främsta journalistiska bedrift är att ha lyckats bli fälld i Granskningsnämnden. Det ska mycket till för att en main-stream journalist ska bli det. Fällningen gällde hennes rapportering från Kuba i Dagens Eko i mars 2018, som GRN fann 'strider mot kravet på saktlighet'. Collin hade helt lögnaktigt påstått att man måste vara med i Kommunistpartiet för att bli vald till Kubas Nationalförsamling. Det brukar ju alltid fungera med snedvridning, vinkling, noggrant valda intervjuoffer, förtigande och lögn, men inte denna gång. Hon blev fälld. Svensk-Kubanska ville hjälpa den vilseledande journalisten och skickade Kubas Grundlag till henne. Vi fick aldrig något tack. Och inte hjälpte det heller.

Likaså hävdade Collin att partiet sitter ordförande i de nomineringsnämnder som föreslår kandidater. Det var fel. Partiet deltar inte i valprocessen. Ordföranden kommer från fackföreningen. Collins felaktiga uppgift rättades så småningom till på Ekots hemsida.

18/4 2018 upprepades att Kommunistpartiets kongress utser landets president. Fel. Igen. Landets regering och president utses av Nationalförsamlingen. Kommunistpartiet hade sin senaste kongress 2016 och nästa är 2021, så sammanblandning borde vara svårt även för en korrespondent som lider av höjdsjuka i La Paz.

I samband med Fidel Castros begravning ägnade hon sig mycket lite åt begravningen, men desto mer åt att försöka hitta missnöjda kubaner. En diabetiker är missnöjd med att hon "bara" får en liter mjölk varannan dag av staten. En annan föredrar att sy kläder hellre än att jobba på universitetet. Collin kan ju intervjua taxichaufförer i Stockholm om hon vill hitta akademiker som sysslar med annat. Och letar hon efter diabetiker som får mindre än en halv liter mjölk om dagen behöver hon bara se sig om var som helst i världen, utom just Kuba.

Collin sa att hon såg "några skolbarn" på Revolutionsplatsen, där alla andra såg hundratusentals kubaner som köade i timmar för att visa Fidel sin aktning. Någon dag och några TV-filmer senare, där man kunde se enorma människomassor, hade Lotten tydligen gnuggat ögonen och såg nu istället miljontals kubaner. Hon kunde istället som enda journalist avslöja att alla dessa sörjande kubaner var tvångskommenderade och tvingades att gråta. Belägg? Nej, varför det?

Hennes beskrivning hade inte ens stöd i medier i USA.

Cuba Central Team, USA, skriver om "tusentals kubaner som trängs. Kubaner som kommer ensamma, med vänner, familjer som samlat barnen och stannar länge."

New York Times rapporterar att sorgen "nådde nära en religiös nivå", med sörjande som höll Fidels foto, blommor och kubanska flaggan. Journalisten intervjuar Marianela Pérez och skriver att "hon är egen företagare och äger en restaurang i Havanna. Så varför skulle en kapitalist sörja Fidel Castros bortgång?? Pérez säger att hon är en av många som tackar den kubanska revolutionen för utbildning och andra förmåner. ?Jag ser det inte som någon motsättning."

Nyhetsbyrån Reuters berättar om 29-åriga ingenjören Roberto som tjänar 25 dollar i månaden och klarar sig genom extrajobb: "Det finns värden som kommer av revolutionen och som ingen vill förlora."

Till och med reaktionära Washington Post skriver från en av Havannas fattigaste kvarter att här finns inga kriminella gäng, inga vapen och praktiskt taget inget knark, något som grannländerna översvämmas av.

The Guardian skriver om de två saker som förenar den överväldigande majoriteten av alla kubaner: "att USA ska återlämna Guantanamo till Kuba och upphöra med blockaden."

I samband med den nuvarande påvens besök i Kuba upprepade Collin den gamla slitna lögnen att ?katolska kyrkan har varit förbjuden?. Det var den 3:e påven på raken som besökte lilla Kuba och samma mediala lögn har upprepats varje gång. Av alla utom BBC-journalisten Fernando Ravsberg som redan 2012 ? i samband med förra påvens besök - intervjuade Havannabiskopen Juan de Diós och företrädare för frikyrkorna. Katolska kyrkan var aldrig förbjuden. Inom den protestantiska rörelsen finns 54 samfund. Störst är pingströrelsen, baptistkyrkan och adventisterna, men det finns också kväkare, metodister, presbyterianer, frälsningssoldater och Jehovas vittnen. De har tillsammans 900 kyrkor/församlingar, 1 100 präster och omkring 2 000 mötesplatser. Dessutom finns judiska församlingen med ca 1 500 medlemmar och tre synagogor i Havanna. Ytterligare ca 25 000 kubaner är anslutna till Frimurarrörelsen. Santeria är dock den största religionen.

Vid sina Kubabesök intervjuar Collin "dissidenter" som hyllar USA:s blockad. Hon måste jobbat hårt för att hitta en kuban som vill att han själv och hans landsmän ska svältas ut. Men förmodligen var det en av de kubaner som springer på USA:s ambassad och där får sin belöning för att berätta för utländska journalister hur hemskt Kuba är.

I maj 2017 gör Collin stor sak av att Obama börjar tillämpa samma restriktiva invandringspolitik gentemot kubaner som mot alla andra. Hon nämner inte med ett ord USA:s förödande blockad som håller Kuba i ett järngrepp och framkallar flyktingvågorna.

I rapporteringen om de fem kubanska antiterrorister som infiltrerat terroristgrupper i Miami, för att kunna meddela Havanna och förhindra terrordåd, intervjuar Collin en ung kvinna i Havanna. Collin översätter att kvinnan kallar de fem kubaner som suttit fängslade i USA i 16 år för "spioner". Men den intervjuade säger inget om ?spioner?. Flickan säger "los cinco heroes", de fem hjältarna! En stor skillnad. Det är inte första gången Collin använder USA-mediernas beteckning "spioner" om de fem. De fem hade inte alls spionerat på USA utan kartlagt terroristdåd som högerextrema exilkubaner planerade. Terrorismbekämpning alltså. De var varken anklagade eller dömda för spioneri.

111 människor dog efter en flygkrasch på Kuba. Collin försökte skjuta över skulden för katastrofen på kubanska staten. Det är oerhört cyniskt. Kuba får, på grund av blockaden, inte köpa vare sig Boeing eller Airbus. Därför hyr Kuba in utländska flyg. Planet, Boeing 737, var tillverkat i USA, ägdes och flögs av ett mexikanskt bolag, besättningen var mexikansk, det mexikanska bolaget ansvarade för underhållet och de mexikanska flygmyndigheterna för kontrollen. Men felet är Kubas! Blockaden skulle Lotten Collin aldrig koppla till olyckan.

Lika avslöjande som Collins reportage är vad hon inte rapporterar:

Rapporter om de dagliga morderna på sociala ledare och demobiliserade före detta gerillasoldater i Colombia lyser med sin frånvaro. Liksom de miljontals internflyktingarna, svälten och nöden.

Mapuchefolkets mångåriga kamp i Chile förtigs.

De enorma folkliga mobiliseringarna mot nyliberalismen i länder som Colombia, Chile, Brasilien, Ecuador, Honduras, Guatemala, Haiti likaså.

Att hon skulle rapportera om de välmående kubanska barnen, som har tillgång till gratis utbildning och hälsovård i ett tryggt samhälle; om Kubas internationella bistånd; landets ekologiska spjutspetsposition osv. det kan man inte ens drömma om.

Och vad ska så Collin rapportera samma dag hon tilldelas priset? Jo från Bolivia. Men inte om den fascistiska statskuppen. Inte om tortyr och mord på anhängare till den förra vänsterregeringen. Inte om de legala spetsfundigheter och andra hinder som ställs upp för att hindra vänsterkandidater från att kunna ställa upp i valet i maj. Nej, hon har gjort ett reportage om indiankvinnor som ska övertalas att föda på sjukhus, ?något som de inte är vana vid?.

Zoltan Tiroler 20200218